

zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by odstoupil návrh okresnímu soudu v B. jakožto soudu příslušnému k povolení exekuce. **D ů v o d y:** Smír uzavřený o soukromoprávních nárocích před civilními soudy je titulem exekucním vytčeným v § 1 čís. 5 ex. ř. K povolení exekuce na základě tohoto titulu exekučního jest podle § 4 čís. 1 ex. ř. příslušným procesní soud své stolice. V případě § 4 čís. 1 ex. ř. může sice býti žádáno o povolení exekuce též přímo u soudu exekučního, ale jen tehdy, je-li k návrhu připojen exekuční titul opatřený doložkou vykonatelnosti (§ 4 poslední odstavec ex. ř.). V projednávaném případě exekuční titul k návrhu připojen nebyl a byl proto k povolení exekuce výlučně příslušným okresní soud v B. (§ 51 ex. ř.). V řízení exekucním musí býti v každém období hleděno k otázce příslušnosti a, shledá-li soud, že není příslušným, má věc odstoupiti příslušnému soudu (§ 44 j. n.).

**N e j v y š š í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl.

#### **D ů v o d y:**

Dovolací rekurs právem vytýká, že rekursní soud neuznal okresní soud. ve V. jako soud exekuční za příslušný k povolení exekuce zabavením výměnku. Exekuční soud jest podle § 4 ex. ř. příslušným k povolení exekuce i tehdy, byl-li činným jako exekuční soud v jiné exekuční věci pro tutéž pohledávku, takže se může ze svých spisů přesvědčiti o vykonatelnosti exekučního titulu. V tomto případě není třeba, by k návrhu na povolení exekuce bylo přiloženo vyhotovení exekučního titulu, opatřeného doložkou vykonatelnosti. Vždyť účelem ustanovení posledního odstavce § 4 exekučního řádu jest, by se exekuční řízení zjednodušilo a by nebylo třeba zakročovati o povolení exekuce u soudu procesního v případech, kde exekuční soud zná sám podklad povolení exekuce. Tomuto účelu zákona hově docela, když exekuční soud, který byl již činným k vymožení dobývané pohledávky a zná ze svých spisů vykonatelnost exekučního titulu, povoluje exekuci, třebaže mu nebylo předloženo vyhotovení exekučního titulu, opatřené doložkou vykonatelnosti. Ve sporném případě zakročil již exekuční soud za účelem dobytí vymáhané pohledávky, prováděje mobilární exekuci pod j. č. E 290/26. V téže exekuční věci bylo také již dříve povoleno zabavení výměnkových dávek a exekuční soud byl zpraven o vykonatelnosti exekučního titulu také dopisem okresního soudu v B. ze dne 17. února 1927. Dovolacímu rekursu bylo proto vyhověno, a ježto rekursní soud vzhledem k předešlým úvahám nerozhodl věcně o rekursu, bylo mu naříditi rozhodnutí, jak se stalo.

#### **Čís. 7386.**

**Ohrožení ve smyslu § 381 čís. 1 ex. ř. jest skutečností, nikoliv pouhou právní možností. Nestačí proto tvrzení pouhé abstraktní mož-**

**nosti stížení nebo zmaření soudního vymáhání neb uskutečnění nároku, nýbrž dlužno osvědčiti nebezpečí konkrétní. Netřeba však osvědčovati konkrétní činnost odpůrcovu.**

(Rozh. ze dne 5. října 1927, R I 790/27.)

Soud první stolice zrušil prozatímní opatření zákazem zcizení a zatížení nemovitosti, ježto nebylo osvědčeno, že by bez prozatímního opatření soudní vymáhání nebo uskutečnění nároku bylo zmařeno nebo stíženo. Rekursní soud ponechal prozatímní opatření účinným. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

### Důvody:

Stěžovatelka právem vytýká, že navrhovatel prozatímního opatření neosvědčil, že by bez prozatímního opatření soudní vymáhání nebo uskutečnění nároku bylo zmařeno nebo stíženo. Názor rekursního soudu, že takové ohrožení tu je, nebyl tímto soudem blíže odůvodněn. Nelze přisvědčiti stanovisku navrhovatelovu, že ohrožení ve smyslu § 381 čis. 1 ex. ř. není skutečností, nýbrž pouhou právní možností. Tomu odporuje již § 389 prvý odstavec ex. ř., podle něhož musí navrhovatel vyložit skutečností, návrh odůvodňující. Zákon sám tedy pokládá podmínku § 381 čis. 1 ex. ř. za skutečnost. A tu nestačí tvrzení pouhé abstraktní možnosti stížení nebo zmaření soudního vymáhání neb uskutečnění nároku, z níž by bezprostředně plynulo ohrožení. Ovšem na rozdíl od podmínek podle § 379 ex. ř. netřeba osvědčovati konkrétní činnost odpůrcovu, vedoucí ku zmaření nebo ku stížení dobývání nároku. Kdyby stačila pouhá abstraktní možnost ohrožení, bylo by nutno pokládati za ohrožený každý nárok na odevzdání věci, ježto taková abstraktní možnost ohrožení tu je vždy. To však by nevyhovovalo ani účelu prozatímního opatření, ani praktické potřebě. Navrhovatel tvrdil jen zcela všeobecně, že je nebezpečí ztráty domu pro něho, kdyby byl převeden na jiného, jenž by jednal v důvěře ve veřejnou knihu, nebo kdyby zatížením domku mohl býti zmařen zpětný převod, a že smírné jednání nemělo výsledku. Tím však neuvedl určitých konkrétních skutečností, z nichž by plynulo konkrétní, bezprostředně hrozící nebezpečí. Nebyly tedy uvedeny podmínky, potřebné pro povolení prozatímního opatření ve smyslu § 381 čis. 1 a 389 ex. ř. a rekursní soud neprávem je ponechal v platnosti.

### Čís. 7387.

**Žaloba pro zmatečnost (§ 529 c. ř. s.).**

**Předpis § 534, druhý odstavec, čis. 2 c. ř. s. má na mysli jen formální pravomoc, t. j. stačí marné uplynutí lhůty k řádnému opravnému**